

Sygn. akt V CSK 169/20

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku A. M.

przy uczestnictwie A. K. i K. K.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 3 lipca 2020 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczynie

od postanowienia Sądu Okręgowego w K.

z dnia 16 maja 2019 r., sygn. akt IV Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie wnioskodawczynie wniosła skargę kasacyjną, a dla uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołała oczywistą zasadność skargi oraz występowanie na jej tle istotnego zagadnienia prawnego. Skarga nie jest jednak oczywiście uzasadniona. Stan faktyczny dotyczący nieruchomości był złożony, a przedstawione w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia rozumowanie Sądu jest spójne i logiczne. Można z nim oczywiście polemizować, natomiast lektura tego uzasadnienia nie dowodzi, aby w sposób oczywiście nieprawidłowy wyłożono lub zastosowano prawo. Natomiast sformułowane w skardze kasacyjnej istotne zagadnienie prawne dotyczy tego, czy posiadacz samoistny nieruchomości jest uprawniony do doliczenia do okresu własnego posiadania czasu posiadania samoistnego tej nieruchomości przez Skarb Państwa w okresie, w

jakim nieruchomości ta była oddana w użytkowanie wieczyste. Do wyjaśnienia tego zagadnienia niezbędne jest wskazanie kontekstu, silnie związanego ze stanem faktycznym tej konkretnej sprawy. Chodziło o przypadek, gdy Skarb Państwa błędnie uznając się za właściciela nieruchomości już skomunalizowanej, zawarł umowę o oddanie jej w użytkowanie wieczyste. Ponieważ w przypadku użytkowania wieczystego rzeczywiście posiadaczem samoistnym jest właściciel, a posiadaczem zależnym użytkownik wieczysty, potencjalnie mogłoby powstać tego rodzaju pytanie. Jednakże na tle tej sprawy nie wymaga ono rozstrzygnięcia, aby bowiem w ogóle istotna była kwestia doliczania czasu posiadania przez poprzednika prawnego, musi dojść do przeniesienia posiadania. W tej sprawie nie miało to miejsca - wnioskodawczyni weszła w posiadanie od Przedsiębiorstwa [...] w C. , będącego użytkownikiem wieczystym, a więc nie od Skarbu Państwa. W tym kontekście trzeba zatem stwierdzić, że rozstrzygnięcie wskazanego zagadnienia prawnego nie ma znaczenia dla rozpoznania tej sprawy.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.